

MINDSZENTI LAP

Megjelen
minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok
nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1911. november 5.

45. szám.

Tizenharmadik évfolyam.

A rossz és lassu közigazgatás.

Az óriási bürokrata gép, amely a mi állami ügyeinket intézi, még patriarkális időből származik, midőn az ünneplés lassúság, a misera plebszel való nem-törődés a kor általános tendenciájának megfelelt.

Azóta ebben az országban sok minden megváltozott. Nincs intézmény, melyet a kor szelleme ne érintett volna friss lehetőséggel. Csak a miniszteri hivatal-szobák maradtak változatlanok.

A helytartó tanács hatalma megdőlt, a magyar kancellária a történelem lom-tárába került. De az ügykezelés módja, a formák, a sablonok még mai napig is, félszázaddal bukásuk után is kísértének és megkövesült állapotban nem épen dicső halhatatlanságot élveznek.

Ha magánember, vagy akármelyik intézet úgy gazdálkodna és olyan rengeteg apparátussal, mint az állami közigazgatás, olyan kevés és lassu munkát végezne, akkor már régen csődbe került volna.

A tulnag, rengeteg idő- és pénz-pocsékolással járó központosítás csodabogarai mindenki előtt ismeretesek. Ha például Krassószörényben egy jámbor alreáliskolai tanuló két osztályt akarna összevonni, az Budapesten a Hold-utcába kerül elbírálás alá. A vidéki számtiszt mérsékelt áru vasuti jegy iránti kérénye annyi kézen megy keresztül, míg a minisztériumban elintézik, hogy a rá-

pazarolt munkaerő költségéből egy fényes szalonkocsi is bőven futná.

Ezen rendszerből eredő kár megmérhetetlen. Ha pénzben hiszámítjuk, mennyi teher haramlik mindegyikünkre a hivatalos copf folytán, akkor oly összeg kerül ki, amely fölé a direkt és indirekt adók millióival. És talán még nagyobb az erkölcsi és szellemi kár, melyet ez a patriarkális idők csontkamráiból fenmaradt irdatlan rendszer okoz.

Az egyes tisztviselő, aki mint csekélyke kerék ebbe a gépezetbe be van illesztve, hiába védekezik a bürokratizmus lélekölő hatása ellen, lassankint érzi annak megörlő hatását. Neki nem szabad önállóan gondolkodnia.

Igaz, hogy ily viszonyok közt az intelligens, okos munkaerő lassankint elsatnyul és tisztán gépies bürokratává vedlik át. Hányszor halljuk a panaszt maguknak a tisztviselőknél: „Én magam sem helyeslem ezt az intézkedést, de engem utasítottak. Én csak végrehajtó közeg vagyok és önállóan nem rendelkezem!”

Egy nemrég megtörtént epizód jól jellemzi ezeket az állapotokat. Egy vállalkozó azon kérdésere, mikor fogják már szeptemberben benyújtott és átvizsgált számláit likvidálni, azt a felvilágosítást nyerte, hogy tessék husvétkor megint jelentkezni.

Az értelmes ember, akinek a kianlevőség sürgősen kellett, erre protekciós uton kivívta, hogy a miniszter egy név-

jegyre odakanyarította nevét és így fel-fegyverkezve újból megjelent az illető referens előtt. Negyvennyolc óra mulva megkapta a pénzét. A vállalkozó örömsugárzó arccal audienciára jelentkezett, hogy a miniszternek kegyét megköszönje. De az átszenvedett huza-vona keserű emlékezete alatt a hála elrebcgése után mégis csak kiszalasztotta e szavakat: „Nagyon sajnálatos, hogy az iparfejlesztés órájában Excellenciád külön protekciója kell ahhoz, hogy az iparos a bürokratizmus ellentállását legyőzze és végtelen herce-hurca nélkül pénzéhez jusson.”

De addig, amíg a bürokratizmus csak a polgárságot sujtja, addig panaszai hatástalanul hangzanak el és semmi változás sem fog történni. Hanem ha a dolgot mélyebben vizsgáljuk, a bürokratizmus egyszersmind a tisztviselők rossz és csekély fizetésének is főoka.

Ameddig a rendszer kényszeríti őket, hogy csak mechanikusan és szellemtelenül végezzék feladatukat, addig nem lehet szó arról, hogy ők az önálló, hatalmas munka árát megkapják.

A miniszter jóakarata és humanizmusa vajmi keveset tehet ebben az irányban. Itt a kérlelhetetlen gazdasági törvény érvényesül, mely szerint rendszeresebb és állandóan semmi munkát nem lehet tulfizetni és sablonos, erőszakosan bonyolított, felesleges munkáért nem lehet a szükséges és produktív munka árát megadni.

Szélteben elterjedt az előítélet, hogy

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

■ mérsékelt kamattal ■ mellett nyújtott váltó-, kötvény-,

jelzálog- és hosszúlejáratu törlesztéses kölcsöneit

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet. Az igazgatóság.

TÁRCA.

PASCALINE.

— Hirt akar hallani Serranról? Nos semmi jót sem mondhatok róla! Börtönben ül szegény!

— Börtönben? . . . Ah, persze, azon éppen nem csodálkozom . . . Meghagyta magát lepetni a vámrörök által csempészés közben!

— Nem, nem találta ki az ur. Sokkal finomabb szeme és fürgébb lábai voltak, semhogy elcsipesse magát. Nem ez az uram: Serran gyilkolt!

— Gyilkolt?

— Igen, megölte Zureguyt! . . . Oh, az asszonyok, uram! . . . Egy éjjel meglepte Zureguyt Pascalinnal, mindkettőt egymás karjában . . . És Zureguy örökre fölhagyott a szerelmi légyottokkal!

Összerázkódtam. Egyszerre eszembe jutott ez a Pascaline. Parázs lakozott az ereiben a bászok föld e barna leányának. Igen, magam előtt láttam őt könnyű fürgé járásával, karcsu

termetével, zavarba ejtő nézésével, mely mélyen hatott a szívbe.

Magam előtt láttam Serrant is — a derék öszvérhajcsárt, ki örökösén szorgoskodott, az izmos merész vállalkozót. Imádtá a nejét, Pascalinet s érte dolgozott pihenés nélkül. Az öszvérevel, melynek csengője vidáman csilingelt, faluról falura járt, mint házaló kereskedő ezer-féle aprósággal. És néha átkelve a spanyol határon, csempésztést is üzött egy kicsinyt. Jó s büszke fiu volt, kit Pascalinnak egy csókja bőségesen kárpótolt fáradozásaiért.

A mi Zureguyt, ezt a gonosz csontot illeti, ez afféle falusi piperkóc volt, kinek nem volt soha más foglalkozása mint a szoknyák körül ólálkodni s kik a férjek távollétében a házba surranak és ölelgetik a kacér menyecskeket. Catalán ember volt. Olyan spanyol lazzaroni típus, kiknek egész napi eledelök egy szivar füstje — jók mindenre s mindenk fölött semmire. Magasan hordott fejjel, gondtalanul, gögősen lépkedve, kék sapkájával, fekete mellényével barna bársony nadrágjával, nyakára csavart selyem kendőjével szép szál legény volt.

Barna, perzselő szemekkel, simára fésült hajjal nem egy bászok lányának elcsavarta a fejét.

Nem is lepett meg, hogy meghódította Pascalinet: szegény Serran, kinek sejtelve sem volt róla, hogy ez a tüzes teremtés, akit anyira szeretett, akár az ördögnek odaadta volna magát egy kis élvezetért.

Ismerni szerettem volna a büntény részleteit, melyet öszvérhajcsár elkövetett s engedélyt kaptam, hogy meglátogathassam őt.

Amint megpillantott, fölugrott a székről, melyen ült és felém sietett.

— Oh, ténsur, kiáltott föl, milyen szép ön-től, hogy fölkeres!

Ránéztem; a könyvek két vörös barázdát vájtak a szemei alatt lesóványodott arcán.

Épen nem kérte magát, hogy elmondjon mindent. Nagyon nyomta a szívét, hogy nem beszélhetett. Szükségét érezte, hogy szavakban engedjen egy kissé utat kinjainak.

— Oh, ténsur tudja mennyire szerettem őt! Ő érette, hogy új szalagja legyen vasárnapra, megkockáztattam az életemet a hegyek közt, csempészkedés közben. Hányszor töltöttem sza-

a közigazgatásnak szükségképen rossznak kell lenni és lassan kell dolgoznia. De a tapasztalat rácsófolta erre a nézetre. Vannak vállalatok, vasúttársaságok, pénzintézetek, melyek terjedelemben meghaladják az állami adminisztráció egyes ágait és melyeknek gazdája nem áll szorosabb viszonyban a szervezettel, mint a miniszter reszortjának embereivel.

Ezek az adminisztrációk a legbonyolultabb funkciókat olyan gyorsan és pontosan végzik, mintha minden közeg egyszermind vállalkozó és tulajdonos egy személyben volna.

Ezeket az embereket jobban fizetik és jobban fizethetik, mert az apparátus gazdaságilag szervezve van és régi tapasztalat, hogy kevés jobb fizetésű munkás többet dolgozik, mint sok rosszul fizetett hivatalnok.

Ezen a ponton keresendő tehát a probléma megoldása. A milliók már megvannak. A közigazgatás egyszerűsítése és modernizálása, az ebből származó megtakarítás megadja bőven az anyagi eszközöket, hogy az állam tisztviselőinek szellemi munkához méltó tisztességet és megélhetést biztosítson. De ennek elengedhetetlen feltétele a közigazgatás gyökeres reformja s minden javaslat és eszme, mely a tisztikar kebeléből ezen nagy cél megvalósítása érdekében kiindul, egyszermind helyzetük javítását, élettartásuk emelését a leghatásosabban mozdítja elő.

Város és vidék.

Saját telken, saját házban lakni, vagy pedig bérelt lakásban, e kettő éles ellentétben áll egymással. Az egyik sóvárogva megkívánt cél, a másik a hontalanság minden baját fejezi ki.

Mennyi küzdelem — győzedelmes és elvesztett — folyt már a rögzert, a szűkebb értelemben vett hazáért! A modern ember lakóhelyének zugából a lármás városba vándorol. Egy ideig jobban érzi magát a nagy közlekedési központ zajában, autók és villamosok közt. Végigsiklik a sima tiszta aszfalton. Elzárkózott-

badban az éjszakát a vámorokkal a hátam mögött! És Pascaline, uram, ezidő alatt mással szeretkezett! Ténsur, ismeri ezt az átkozott Zureguyt. Mikor ide vetődött, büszkén mint egy pulykakakas, nekem mindjárt ellenszenves volt. Mert hát, tetszik tudni, bizonyára éreztem, hogy szerencsétlenség hoz majd rám . . . Mert ő csábította el tőlem Pascalinet . . . Ugy látszik a muchico-tánc közben bódította el . . . A ténsur látta, hogy táncolják a muchicót a mi leányaink, menyecskéink, ezt a szédületesen fürge, lázba ejtő táncot; a nők keble lázasan piheg, a szemük villámlik . . . És aztán a nap is égetőn tűz le a táncolókra, felgyújtja a vérüket.

— Oh, én nem szerettem, ha Pascaline mással táncolta a muchicót . . . Zureguyval mégis táncolta. És én együgyű, ki nem tudtam, nem láttam semmit . . . Ha hazatértem, Pascaline otthon volt, rám mosolygott. Össze csókoltam őt, nem is sejtve, hogy másnak csókjait szarítom fel ajkain . . . Mert abban a pillanatban, amint megjöttem, Zureguy távozott tőle.

És amint elszorult torokkal ezt mondta, sirt a boldogtalan Serran.

Mert hát igazat mondott! Igen, ez az örült szerelmes asszony magánál tartotta a szeretőjét, egész addig a pillanatig, míg a férje megjött. És akkor aztán:

Szaporán, siess! Ideje, hogy odébb állj. Oh, ha itt érne! Nesze még egy csók és menj!

Elmondhatom ezt: engemet is elcsábított ez a tüzes asszony, ki egész erővel szedte áldozatait; csipőre tett kezekkel állott elébük, szemét a szemökbe furva, mintha mondaná:

— Nos, láthatod, hogy a tied akarok lenni!

És reggel felé hirtelen így szólt hozzám:

— Jön Serran! Kelj föl, hord el magadat!

Sebtében öltözködtem s egy hátsó ajtón át ellilantam. Amint kiértem, hallottam a ház tulsó oldalán a Serran öszvérenek csöngettyűjét.

— De, mondtam a szegényembernek mi-

nak érzi magát a csendes hazai rögzön, melynek piszkos rárágadt sarujára, amint mezőkön és ösvényeken halad. De kevés vártatva észreveszi, hogy a városban nem tiszta a levegő, hogy az a darabka ég, miket a magas házak látatni engednek, kisebb, mint a hazai ég — nélkülözi a szabad térséget és a levegőt, s az utakon folyó nyüzsgés — mozgás fülsiketítő lármáját összehasonlítja azzal, amit a víz és a szellő énekelnek, erdők zugása-bugása mesél és madarak danája hirdeti neki.

De a nyugtalanság, a vándorlasi ösztön minden emberrel születik. Minden egybeolvad, egytűvé törekszik és ismét elválk. Ebben az örökös mozgásban rejlik az új élet. Minden vándorol, nemcsak az ember. A virágok, a madarak, sőt még kövek is. Vándorolnak, az erkölcsök és erkölcstelenségek, s dalok és szavak ajkáról-ajakra. — Az előző évszázadok fiai nyugot felé vándoroltak — a nappal. Az arany-sugaras világtest volt titkos vezércsillaguk. Egyik nép elfoglalta a másik helyét. Jobb legelőt, gazdagabb vadászterületet és helyet az utódok részére kerestek, amikor a régi otthon szűknek bizonyult. A meddig vándoroltak, az a vágy töltötte be lelküket, hogy állandó lakóhelyet találjanak. Természeti hajlamaik és szokásaik szerint hol lassabban, hol meg gyorsabban települtek meg véglegesen. És milyen sokan akadtak mindig e kóborlók közt, kik sohasem nevezhetek egy tapodnyi földet magukénak, akik mindig csak éppen annyi helyet tudtak maguknak szorítani, hogy éjjel ráhajthassák fáradt fejüket!

Földje, telke csak kevésnek jutott e világban. Barátságos otthon! A ki bírja — bármi kicsi is — az igazán állandó lakos, magasabb értelemben. A nyugtalanság nem áll összefüggésben a vándorlasi vágygal. Vannak, akiknek saját házukban sincs nyugalomuk, akik sohasem jutnak birtokuk valódi élvezéséhez.

Hogyan változtassanak ezen?

Ne irigyeljék a vidékiek, akiknek igazán saját otthonuk van még ha csak kicsi telkes gazdák is, azt a nagy városi tömeget, mely bérelt lakásokban húzza meg magát és melyet szinte szakadatlanul a hurcolkodás réme fenyeget.

A csendes boldogság nem külsőségekben rejlik, hanem a vidám kedélyben. Egy hálás gyermek mosolya, a jóbarát hűsége, környezetünk szeretete többet ér a legnagyobb város káprázató pompájánál, éktelen lármájánál.

Aki ezt a csendes boldogságot érte el, az ne kívánozzék szerény vidéki otthonából a városba, hacsak nem ideig-óráig akar ott maradni.

közben összerendeztem kissé erre az emlékre, mely fölillant az emlékezetemben, hogy tudja meg a szerencsétlenséget?

Tudni óhajtottam, hogyan hagyta magát az annyira okos, örökké fülelő Pascaline enyire meglepetni.

— Hát egy este üldözőbe vettem a vámorok. Menekülni próbált, de lőttek utánam. A golyó az öszvéremet érte, mely élettelenül esett össze. Futnom kellett s ott hagytam a szegény állatot. Gyorsan haza menekültem. Kinyitottam az ajtót, belépek és hangokat hallok a sötétben. Gyufát gyújtok és mit látok? Zureguy állott előttem éjjeli pongyolában.

Fuldokolt a szegény Serran hangja.

— Oh ördög és pokol! Éreztem, hogy a vérem a fejembe száll és veri a halántékaimat, hogy majd megrepednek! Legott kinyitottam késemet s vértől előntött szemekkel nyomorutra vettem magamat, hogy egyetlen szó nélkül mellébe döfjem a kést.

Serran fölugrott. Görcsösen összeszorította öklét; még most is markolni látszott a kést. Rémület fogott el. Gyorsan, mint a villám, az a gondolat villant meg elmében, hogy engemet is így ott kaphatott volna . . .

Zureguy fizetett a többiekért is!

— Amint a tettet elkövettem, folytatta Serran, megsemmisültem rogytam egy székre. A vér látása lehűtötte vad dühömet. Akkor az a céda teremtés oda mert jönni hozzám és szidott, amért megöttem a szeretőjét, átkokat szórt rám. Majd kirohant és segítségért kiáltozott. Emberek jöttek, látták Zureguyt a földön halva. Letartóztattak. Elmondtam, mi történt.

Serran egészen kimerült, verejtékben fürdött az arca.

— Ez az egész, ténsur. Most már várom az ítéletemet. Azt mondják, hogy föl fognak menteni s hogy jogom volt megölni Zureguyt. Meghiszem azt, hogy jogom volt! De tudja-e

Ujdonságok.

— **Bucusu-vacsora.** Dr. Kövér Imre távozó szolgabíránk tiszteletére bucsu-vacsorát rendeztek tisztelői e hó 2-án a Goldner-vendéglőben. Mintegy 24-en jelentek meg a lakomán s szebbnél-szebb felköszöntők hangoztak el a köztisztelőket kiérdemelt tisztviselőre.

— **Áthelyezés.** Töröcsik József mindszenti róm. kath. segédlelkész felettes hatósága néhány nappal ezelőtt Majsára helyezte át. — Töröcsik József községünkben közel másfél éve működött s szelíd, szeretetteljes modora, szorgalma s kiváló jelleme által mindenkinek őszinte szeretetét s tiszteletét érdemelte ki. Hogy mennyire töltötte be hitoktatói feladatát, jellemzi, hogy tanítványai annyira szerették s ragaszkodtak hozzá, hogy elbucuszásakor megható jeleneteknek lehettünk tanui. A távozó lelkész, ki a Katholikus Körnek is agilis alelnöke volt, tisztelői a Katholikus Körben rendezett igen kedélyes teaestélyen bucsuztatták el.

— **Épít a nagytakarék.** Döntött a takarékgazdagsága a beérkezett építési ajánlatok fölött. Mint legolcsóbb ajánlatot tevőnek: Dobóczy József szentesi építési vállalkozónak engedte át a mintegy 70000 korona értékű szék- és bérház építését. Dobóczy a költségvetés árából 65 százalékot volt hajlandó engedni; Dobóczy István 3 százalékot, míg Bera József 2 százalékot. Dobóczy József tegnap írta alá a szerződést s a köznapokban meg is fogja kezdeni az építési munkálatokat. Megállapodás szerint köteles még ez évben lerakni az alapot, s az épületet 1912. évi augusztus 1-én készen átadni. Teljesül tehát a község lakosságának egyik legnagyobb vágya, hogy t. i. az eddig oly elhanyagolt része a falunak, épülésnek induljon s ez által ez az egész negyed lendületet vegyen. Mint értesülünk, az öreg takaréki akar tenni magáért s az előkelő helyen díszes épületet fog emeltetni, megfelelő számú és méretű üzlethelyiségekkel, amelyekre nézve állítólag már vidékről tehetős kereskedőktől is történtek tudakozódások. Szó, ami szó, ha ezen saroktelek kiépül, akkor ezen hely lesz

ténsur, mitől félek? Attól, hogy még mindig szerettem Pascalinet, szeretem, jobban mint valaha, félek attól, hogy mit fogok tenni, ha kiszabadulok! . . . Oh, milyen nyomorult is az ember, hogy nem tépheti ki a szerelmet szívéből, hogy nem gyűlölheti a nőt ki tönkretette az életét! Megvetem őt, ténsur, tudom, hogy a legaljabb teremtés, másnak a karjaiban láttam őt, hallottam őt szidalmazni, amiért leszurtam a szeretőjét — és mit akar, szeretem őt! . . .

Serran sirt . . . Tanácsoltam neki, hogy csak legyen nyugodt és távoztam.

Utamba esett az öszvérhajcsár kis háza. Pascaline a küszöbön ült. Magához intett. Folytatni akartam az utamat. Elébe jött.

— Hallottam, hogy Serranál jártál mondta. Mit beszélt?

— A szerencsétlen még mindig szeret.

— És elbeszélte, hogy mi történt?

— Igen.

— Ugy látszik, mindent tudsz. De hát ő a hibás! Miért hagyta lelévni az öszvéreket?

— Mit akarsz azzal mondani?

— Nos igen, mikor hazafelé tartott, mindig meghallottam őt. Az állat csengettyűje már messziről figyelmeztetett . . . Hát tudtam én, hogy egyszer csak öszvére nélkül tér haza?

Megértettem mindent. Mikor hirtelen felült az ágyban és azt mondta:

„Siess, menekülj!“ — a csengettyű szólott messziről, jelezve a férj közeledtét. És mig a szerető menekült, ő kedveskedve ment fogadni a férjért.

Beszéd közben erősen rámnézett s vidáman nevetgált. És aztán vakmerőn mondta:

— Emlékszel rá, mikor te is!

És olyan tekintetet vetett rám, mely megremegtetett. Elgondoltam, hogy a Serran későnek a pengéje így csilloghatott, mikor erős kézzel markolatig a Zureguy szívébe döfte.

a község legszebb, legértékesebb pontja, ahol a falu forgalmának legnagyobb része fog mindenkor lebonyolítani. Ez okból érthető is a versengés, ami a még fel nem épült üzleteliségek körül folyik.

— **Egy kis diák tragédiája.** Szegedről jelentik: Tegnap d. e. tragikus halál érte a szegedi reáliskola egyik negyedosztályu tanuló-ját. A tanár kihívta felelni Nedelkov Milánt és a kis diák annyira megijedt, hogy egyszerre megmerevült a tekintete és a katedrára esett. Nehány pillanat alatt meghalt, szívszélhűdés ölte meg. A tízperces szünet alatt még footballozott és vigan játszott társaival.

— **A piactér rendezése.** Rendetlenül helyezkedett el közönségünk vásár- és hetivásárok alkalmával idáig a piactéren. Hiába volt a hatóság beavatkozása, a helyzet nem engedte a rend és igazság helyreállítását. Ezért akar árokkal segíteni közönségünk előljárósága a hiányokon. Körül szegi észrevehető árokkal a piacteret, hogy a zabolázatlan kocsisok, gyalogosok a kiszabott rendben vonulhassanak az árulóhelyre.

— **Tűzhalál a temetőben.** Nagy Péter horgosi gazdálkodó halottak napján családjával együtt kint volt a temetőben. Erzsébet nevű hat éves kis leánya a kivilágított sírok között futkározott, miközben a gyertyák lángjától a ruhája meggyuladt. A lángok szénné égették a kis leányt.

— **Uj üzlet.** Nagyszabásu szeszfőző készületet állított föl Vig Dániel polgártársunk piactéri lakásán. Akik a berendezést látták, azok a legnagyobb elismeréssel szólnak az áldozatkészségről és célszerűségről, amelylyel ez a szeszfőző berendeztetett. Ezer mázsa szőlőtörköly várja az üstök fölnyilását s feldolgozását. Lesz tehát módja és alkalmunk népünknek valódi törkölypálinkát élvezni az eddig ivott mindenféle hamisítvány helyett. Miután pedig ezen pálinka nagyrésze vidékre szállítatik, nagy mértékben gyarapítja az üzlet a község forgalmát is.

— **Öngyilkos mészáros.** Szeri Lajos 28 éves szentesi mészáros, aki feleségétől különválva él, f. hó 29-ik napjának éjszakáján, a Czeglédi Fülöp vendéglőjében együtt iddógált az apjával: Szeri István városi képviselővel. Apa és fiú egy ideig a legjobb egyetértésben beszélgettek egymással, amidőn az éjféli órákban az apa szemrehányást tett fiának, hogy rövid egy év alatt mintegy pár ezer koronát haszontalanra elköltött. Ezen a fiatalember méregbe jött, szó-szót követelt, apját sértegette, majd később mint — mondják — tettleg is bántalmazta. Reggel 7 óra tájban a fiatal ember — mikor már a bor gőze párolgani kezdett a fejéből, göganyosori lakásukra-haza felé menet betért Móhr Számi korcsmájába, a hol 5 drb. cigarettát vett. Szeri Lajos már akkór rendkívül levert volt s bár ki volt józanodva, összefüggéstelenül beszélt. Mikor elköszönt, így búcsúzott: „Na, Isten áldja meg ifjur, engem többé nem lát.“ A vendéglős nem tulajdonított különös fontosságot e szavaknak, Szeri Lajos azonban beváltotta ígéretét, mert valószínűleg a feletti szegényében, hogy atyját bántalmazta, a szegény és lelkiismeretfurdalás hatása alatt reggel 8 óra tájban önkézével vetett véget életének. A háznál lévő kamrában felakasztotta magát. Mire végzetes tettét észrevették és a kötélről levágták, már teste meg volt hűlve, s az oda érkezett orvos is csak a halált konstata-
— **Felhívás részvényjegyzésre.** Köz-
ségünk legrégebb szövetkezete, a „Mindszenti
Önsegélyző Szövetkezet“ a mult héten bocsá-
totta ki aláírási ivateit az ujonan alakítandó s
1912. év január hó 1-én kezdődő uj hat éves
ciklusra. Midőn e helyen is felhívjuk a részv-
nyesek s érdeklődők figyelmét erre, kötelessé-
günknek tartjuk, hogy ezen törekvő s közel
24-ik évebe lépő egyik helybeli pénzintézetünk-
ről néhány szóval megemlékezzünk. Az alapí-
tása évében kitűzött célt: a takarékoságot s
ezzel együtt a kisebb igényű kölcsönök nyuj-
tását ezen pénzintézet feladatához képest —

bármit is mondjon akárki — hiven teljesítette, úgy, hogy részvényesei mindig a legnagyobb bizalommal fordultak hozzá. Ugy tudjuk, hogy ezen bizalom az elmúlt idő nagyságának arányában erősödött s dacára annak, hogy a közel-múlt időben erősen próbára lett téve a léte-zése, mégis nemesen állotta ki a versenyt s az új ciklus nyitása annál kevésbé okozhat nehézséget, mert ez évi forgalma is növekedett anélkül, hogy magasabb kamatláb mellett nyújtotta volna kölcsöneit, mint akármelyik szövetkezet. Az intézet a jövő ciklusban is régen bevált s alapszabályaiban lefektetett elvet: a takarékoságot kívánja elsősorban is szolgálni olyformán, hogy részvényeseinek érdekét minden irányban megvédeni kívánja. Olcsó kölcsönöket nyújt a lehetőségig s az előlegek adásával különösen a kisebb igényű embereken segít minél gyorsabban. Tagjai már úgy megszokták a hetenkint való befizetéseket, hogy vannak, akiknek távo-zása el sem képzelhető. A vezetőség neve elég garancia arra, hogy az intézet kipróbált jóhirneve épségben maradjon, sőt fokozódjék. A részvény-jegyzésre ezuton is felhívjuk a nagyközönség figyelmét. Részvényt jegyezni lehet úgy az igaz-gatósnál, mint a felügyelőbizottságnál levő iveken.

— **Nehéz helyzet.** Csinos szobaleány állított be a helyszerzővel egy ügyvéd házába. Az ügyvéd felesége elégedetlenül lapozgat a cselédkönyvben.

— Mondhatom, lelkem, nem sokáig szol-gált egy helyen. Például Sarkadiéknál csak két hónapig volt.

— Igen mert nem egyeztem az urral . . .

— No Bárciéknál pláne csak egy hónapot töltött.

— Ott meg az volt a baj, hogy egyeztem az urral.

— **Vörös kakas** akart beköszönteni a csucsra tegnap reggel 8—9 óra között Vida István telkén gyuladt ki egy széna boglya, a gyermekek vigyázatlanságából. A szomszédok azonban idejekorán észrevették a tüzet úgy hogy mire a tűzoltók odaértek, akkora el volt oltva a tüzet fogott széna.

— **Kosárfonó-tanfolyam.** A mindszenti hitelszövetkezet igazgatósága e hó 15-étől kezdődőleg 8 hetes tanfolyamot rendez azok részére, kik a kosárfonásban jártasak. Felhivatnak tehát mindazok, kik a tanfolyamon résztvenni óhaj-tanak, hogy a Hitelszövetkezet helyiségében je-lentkezzenek.

— **Gyilkos szikra.** Szücs András tekin-télyes dorozsmai gazdálkodó tanyáján borzal-mas szerencsétlenség történt. A gazda három éves Erzsike nevű leánykájának ruhája a kály-hából kipattanó szikrától lángra lobbant s mire az udvaron tartózkodó családtagok észrevették a szerencsétlenséget, a csöpp teremtés korommá égett.

— **Minden ízében hazai** gyártmány a Réthi Béla gyógyszerész eredeti pemetefü-cukor-kája, a köhögés és rekedtség hirneves háziszere. A csinos kék papírdobozok, melyeken mindenkor rajta van a készítő aláírása, szintén hazai gyártmány. Számos hamisítvány lévén, a Réthi névre különösen kéretik ügyelni.

— **(Hány különböző módja van a halálnak.)** Egy newyorki lap munkatársa ki-számította, hogy tizenhétézer módja van a halál-nak, amelyek között választhatnak az öngyilkos jelöltek. Régen a halálnemekben nem volt akkora a választék. A rómaiak idejében csak tizenöt ezer halálnem volt ismeretes, úgy hogy a meglevő halálnemekhez minden évben átlag egy új halálnem járult. A különböző halálnemet nem sorolja fel egyenkint a cikkíró, de sejteti azokat a számításokat, amelyek segítségével erre az eredményre jutott. A négy alapvető halálnem a természetes halál, a baleset folytán beálló halál az öngyilkosság és a gyilkosság. A természetes halál száz meg száz betegség folytán következ-hetik be. A balesetek faja a találmányok szapo-rodásával szintén szaporodnak hasonlóképp az

öngyilkosságok és gyilkosságok. Egyik-másik halálozási mód a főntebb említett négy halál-nem mindegyikénél vagy legalább egy részénél is felléphet, pl. a fuladás általi halál, amelyet baleset, öngyilkosság, gyilkosság idézhet elő.

Egy csomó nem-igaz.

(Dörgencs úrnak ajánlva)

Nem igaz, hogy Dörgencs úr a borbély-mesterek nagyszerű helyzetét látva, borbély-bótnak helyet keres.

Nem igaz, hogy Dörgencs úr a borbélymes-terek áremelésének a súlya alatt az utcán össze-esett.

Nem igaz, hogy Hegyesi Illés, a borbély-szakosztály elnöke a Dörgencs úr minapi cik-kének elolvasása után azt mondta volna: „Károg a varju a jegenyén“.

Nem igaz, hogy Dachsbeck, a szentesi sörbély vasárnap többszöri csuklás után azt mondta volna, „ugyan ki rágódik rajtam?“

Bab-Hegy.

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynö-
köket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona.
**Hecht Bankház Részvénytársaság Buda-
pest, Ferenciek-tere 6.** 13—16

Eladó vendéglő és ház.

**Mindszenten, a főutcán levő nagy-
vendéglőmet összes berendezéssel, házzal
együtt — más vállalat miatt — örökáron
eladom, esetleg haszónberbe kiadom.**

A vendéglő áll: 1 nagyterem, 1 kis-
terem, 1 söntés, üvegezett folyosó, fási-
tott kerthelyiség, szaléti, fedett kuglizó,
2 tekeasztal (egyik új); továbbá 6 szoba,
1 téli és 1 nyári konyha, éléskamra,
magtár, jégverem (jéggel), istálló, góré,
2 nagy pince, stb, stb.

Saját acetylén világítás!

Vizvezeték a házban!

Komoly vevőknek vagy bérbe venni
szándékozónak szívesen ad bővebb fel-
világosítást a tulajdonos

Zánthó Kálmán

vendéglős

MINDSZENT.

—19

Házeladás.

Főutcán levő házam, melyben üzlethelyiség is van, a hozzátartozókkal együtt, szabad kézből örök áron aladó. Venni szándékozók forduljanak Pálinkó Mihály tulajdonoshoz.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

Réthy-féle pemetefű cukorkáknál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánczata van. Az eredetinek minden egyes darabkáján rajta van a „Réthy“ név.

1 doboz ára 60 fillér. Mindenütt kapható!
Csak Réthy-félét fogadjanak el!

Olasz cirok-szakált

vegy s minőségben
vaggonszámra veszek!

Ajánlatot kérek küldeni:

Jóth Gábor seprügyár
Hajduszoboszló.

Friss

tormásvirsli

ezentul minden szerdán

Különféle

hideg felvágott

állandóan kapható.

Raktáron tartok különféle sajtokat, szárdiniát, pisztrángot, szárdella-gyűrűt, legfinomabb tearumokat, legjobb fajta teákat, teasüteményeket.

Esztergomi hegyi bor literje zárt üvegekben 80 fillér.

Naponta friss szentesi kenyérgyári kenyér!

Tisztelettel

STEINDL JÁNOS

Az egész országban minden gazdánál dicséretet és nagy meglepetést aratnak
benzin és nyersolaj
motoros cséplőkészletek!

Minden gazda maga kezelheti, nem kell gépész, sem hatósági engedély.

Rendkívül olcsó és tiszta piacképes cséplés, már 4 lóerejű gépeknél is, egész a 20 lóerőig

Motorainkkal a községben a házak között az udvarban szabad csépleni.

Szives figyelmébe! Minden gazda, aki egy motoros cséplőkészlet beszerzésének még csak gondolatával is foglalkozik, kérje egy levelezőlapra képes árjegyzékünket, ingyen és bérmentve küldjük — és abban oly fontos adatokat talál, hogy azonnal mindenben tájékozva lesz.

Bérmentes szállítás az ország minden állomására.

Legújabbban megállapított igen előnyös árak és kényelmes feltételek.

Levélcim:

KELLNER ANTAL ÉS FIA, BUDAPEST,

Váci-ut 4.

Strausz és Basch fakereskedése

Kistelek, a Pigniczky-malom mellett

ajánlják dúsan felszerelt raktárukat, hol mindennemű épületfa, bognárfa, asztalosárúk és egyéb építkezési anyagok mindenkor a legjutányosabb árak mellett szerezhetők be.

Szén, tüzifa és kokszt nagybani és kicsinybeni árusítása.

ETERNIT tetőpala, a mai kor legjobb és legtartósabb tetőlemezének kizárólagos elárúsítása :: ::

Új gabona-üzlet!

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTÁR R.-T. tudatja úgy a helybeli, mint a közeli vidéki nagyérdemű közönséggel, hogy üzletkörében állandósította a gabona-bevásárlást.

Vásárol mindennemű gabonát

a legmagasabb napi árakon!

Elfogad gabonát beraktározásra későbbi leszámolásra s rá megfelelő készpénz-előleget ad.

Előleget ad remélt termésre a legmérsékeltbb kamatláb mellett.

Főtörekvése, hogy úgy a helybeli, mint vidéki közönséget a legelőzékenyebben kiszolgálja és bizalmát kiérdemelje.

Fölvilágosítással készséggel szolgál a takarékpénztár vezetősege és a bevásárlással megbízott **Novák Ferenc** ügyvezető.

Magtár és iroda (a régi Grüner-féle) Kertész Mór úr házában van elhelyezve.

Mindszent, 1911. március 1.

A Mindszenti Takarékpénztár r.-t.
igazgatósága.